

מה:

עין משפט
נר מצוה

א ומי פ"ה מהלכות קידוש
החדש הלכה א':
בזו ב מ"ז פ"ו מהלכות
תמידין ומוספין הל' כד
סמך פסין ד טיש"ע א"ה
סימן הפס טע"ף א':
בזו ג מ"ז שם הלכה יא':

תורה אור השלם

1. עד מקדורת השבת השביעית תספרו תמימים יום והקרבנם מנה תזקשה לך. וקרא כג טו
2. וספרתם לכם מקדורת השבת מיום הביאתכם את עמר החמפה שבע שבתות תמימות הריקיה: וקרא כג טו
3. שבעה שבעה תספר לך מזהל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: דברים טו ט

מוסף רש"י

מנה ימים. שלשים יום
וקדש חדרש. למוספין מנה
ימים. חמשים יום וקדש
עצרת. בקרבנותיו חמישה
עשר ובעריו רביע ה'.

שיטה מקובצת

[illegible]

כתוב אחד אותם תספרו חמשים יום. ואם תאמר והלא לא
ספרינו אלא מ"ט יום ויש לנו שנה שלם הנה הנהיב לספור
חמשים דהכי תאמר קרא בא' עם ממחרת שנת חמשים שנה
יום חמשים תספור אי נמי חמשים יום תספרו ליהקרבם דכתיב
קרי ואכי קאמר עם ממחרת שנה
השביעית תספרו ולא עם כולל נ' יום
והקרבם ממה דהש' :

ס'ה חרש סמוך לביאתו ניכר. פירש
 בקינותם לביאת חשבונו ניכר
 מלמדת מחתיל למנותו דהיינו מיום
 ב"ט משעת מולד לבנה אף עלת
 סמוך למנין החמשים ניכר להם יום
 קבוע דהיינו נט"ו בחודש ממחרת
 י"ט ראש שס מממשים עד לאחר
 השבת אין שם היכר יום קבוע
 מפעמים שמחתיל למנות נט"ו
 מפעמים ב"ו ור"ת מפרש מה חודש
 סמוך לביאתו של חודש ניכר מתי
 יהיה **ב'ל** ראש חודש דמידי דמיכסי
 וס'הלא ולתני נרואה כולי עלמא דיע
 שסיוס יהיה מולד ולמחר יקדשו ב"ד
 אלא החדש אף עלת לר"ך ס'הא ניכר
 ידוע לעולם וזן קדושתה סמוך
 לביאתה דהינו אס מחתיל למנות
 בשעה עשר דניסן שינוי עיניס
 כמה הלכנה גדולה בחמשה לחודש
 וכס'הלא בקיין בנאוחו שיעור דיעו
 שלמה יתקדש עלת ולקמן פריך
 דלמא ביו"ט חרש קאי ריפת עיניס
 ב"ב בקיין וס'ר משולס מנה מנה
 ימים וקדש יוצל משוס דמנה ימים
 וקדש חודש נפקא לן דריס מסכת
 מגילה (דף ה.) מדכמי עד חודש
 ימים ימים אלת מונה העשירי וס'ה
 חמשה מונה שעות לחמשים וזו היא
 מדרש חכמים ולא שייך למימר אמרה
 מורה אלל דנכר שהלוקים מודים
 ב' כ' יהוא דמי (נפ' תכרל דר"ה)
 (דף טז.) הכי אמרה מורה הכל
 ועד כסח וס'י הללם בעזרת
 דכדידי כסח וכן ספירת יוצל מכוונה
 נדידי סמוך לביאת התחלת חשבונו
 ניכר שלגוס מחתיל למנות למחרת
 השנת החמשים אף עלת סמוך לביאת
 התחלת חשבונו יסא ניכר שזו הוא
 למחרת יו"ט הראשון ולא יסמה

לעולם ור"ם אומר דמצינו בשילהי פ"ק דר"ה (דף טו.) ואמר מורה נסו
מים לפני בנה אב"פ שאלו הדברים מורים שרמבוהו 12 בארמובוהו
ומימינו יא חלקן משום דהם קאמר מפני מה אמרה מורה אכל יא
לעילוי רחם אמרנו דלמדין 13 עולת מורש נדשוהו אמרה מורש
(מורש) 14 והבא לי קרבן אמרנו חדשה ואין לדוןין מורשין בדרשה
זו ועוד קשה דה"ל למימר מנה שנים ששע ששע ששע ששע ששע
הדין מבי קרא וספרת לך שבע שבעות שנים שבע שנים שבע
שפעים ועוד יא לפרס מה מורש סמוך לביאחוי ניכר כל שעה ע"י
15 חשבון מתי ביאחוי שלעולם שבעורו שלשים יום מרי"ם מקדשין
אחת החדש אף עלתם סמוך לביאחוי ניכרת על ידי חשבון השנה יא
למדין מתי ביאחוי עלתם שלעולם לנחור משה יא עלתם ולדברי
הגדולין אינה ניכרת יפה דפעמים יא יומר 16 מ"ה אהלך צנ"ה.
ולדבריהם יומיני דמי אה"ה היגל כגון דחל פסח אהלך צנ"ה
רגל ותחלת היציא. אה"ג דעשרת יום אחד כיון דיש לחגיגתו
משולמין כל שבעה ש"ך דה תחלת רגל: **וספרתם** 17 אב"ט
שבתא ספירה 18 אב"ט אה"ה ואחד. נבי ויכל כתיבי (ויקרא) 19 וספרתם
לדבית דין קאמר להו רחמנא ושםא בית דין סופרין ומצרכין כמו שאלו
מצרכין על ספירת העומר וביי זנו דמצינן 20 ש"ט וספרתם כל ש"ך

נה ברכה כיוון שסומרת דאי חזיא אפילו כשציעו סתרה ^(*) רבי יוחנן
אחא ובספר שכתב רבינו גרשום מאור עיני הגולה מהק מהא בתרא בן
הרים פסחים (דף כ:) ועוד היה אחד דלמדין בירושלמי ^(*) דרא ור' יהי
לחוש במאי דמני ליה בתר תנאי בתראי דה"נ מני מילתיה דר' יוסי בתר רב

[illegible][illegible]

השבת השביעית וגו' והקרבנם מנחה חדשה (ויקרא כג) דהיינו עזרת
ואחזרה שבת למעלה (שם) וספרתם לכם ממחרת השבת וגו':
מזה ללכת. בשבת שלמטה האמורה בשמי הלחם: רגל ותחילת
הרגל י"א סמוך. לאותה שבת דהיינו עזרת המחתלה ממחרת לה
שבת שביעית לאחר י"א שבועות שבווע לאותה שבת ה"יני שבווע י"א
אף שלמעלה האמורה בעומר רגל ותחילת הרגל ה"י סמוך לה
דהיינו י"א ראשון של פסח שה"א י"א סמוך י"א (רגל) לעומר (חלפת)
ממחרת השבת מתרת י"א קלמר ד"ה עוז קר וד' שבת דחצי
(שם) י"א הראשון שבתון: לכל ארבע חזרות. שכל אחד חצי
לקספור: כל פסירות ששבת סופר. לעולם יהו שוות שלא יהו כבולן
אלא החמשים כשם חל פסח שבת שלדברי י"א חל אלה מונה
מיום המחרת שהוא י"א שני של פסח חמשים י"א חל לעולם א"י
סמוך י"א ימים מיום שני של פסח אל חמשים וי"א שבת הראשית
פעמים ששבת מונה לפי החשבון ב' אשתקד ב' שהתחילה למנות מיום
שני יהא עכשיו י"א כגון חל פסח י"א (של) עבר שבת ואח"כ מונה מאחד
בשבת י"ב כגון אל חל זה' בשבת י"ב כגון אל חל דבריה שבת י"ד
בשלישי י"ה בשני י"ו ב' אחר בשבת מיום ראשון עד יום עזרת:
וכי

בְּחִירָא אוֹמֵר אֵינוֹ צָרִיד. בְּנִרְיָא דְלַעִיל דּוֹרֵשׁ ר"י בִּן בְּחִירָא בְּעֵינָי
בְּחִירָא וְגַרְסֵי ר"י סָתֵם וְשֵׁמָּה שֵׁנִים הָיוּ לְדַחַדְחָה הָיָה בּוֹמֵן הֵכִיז כְּדַמוּכָה
עַיִן בְּעִטּוֹ מִמַּשְׁפּוֹת מֵאֲבִיו שֶׁל ר"י בִּן בְּחִירָא שֶׁלָּה הָיָה יָכוֹל לְהוֹלִיד וְאֵין
יוֹסֵי בְר"י שֶׁהָיָה ר"י בְּחִירָא שֶׁל ר' יוֹסֵי פ' אֶחָד דִּינִי מִמוּטוֹת (פֶּסַחֲדִין ל:).

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא תהא תורה
שלמה שלנו לדחות: (ב) ד"ה
אף עתה וכו' למנוח בטרם
פעמים ב"דו פעמים ב"ה:

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones